

Miejsce
na naklejkę
z kodem szkoły

dysleksja

MWT-P1A1P-062

EGZAMIN MATURALNY Z WIEDZY O TAŃCU

Arkusz I

POZIOM PODSTAWOWY

Czas pracy 120 minut

ARKUSZ I

MAJ
ROK 2006

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 20 stron (zadania 1 – 17). Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Rozwiązania zadań zamieść w miejscu na to przeznaczonym.
3. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
4. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
5. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie podlegają ocenie.
6. Wypełnij tę część karty odpowiedzi, którą koduje zdający. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.
7. Na karcie odpowiedzi wpisz swoją datę urodzenia i PESEL. Zamaluj ■ pola odpowiadające cyfrom numeru PESEL. Błędne zaznaczenie otocz kółkiem ⊙ i zaznacz właściwe.

Życzymy powodzenia!

Za rozwiązanie
wszystkich zadań
można otrzymać
łącznie
100 punktów

Wypełnia zdający przed
rozpoczęciem pracy

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

PESEL ZDAJĄCEGO

--	--	--

KOD
ZDAJĄCEGO

Zadanie 1. (6 pkt)

Wpisz do tabeli pojęcia odpowiadające podanym w niej fragmentom definicji (1.1. - 1.6).
Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Definicja	Pojęcie
1.1.	Nadawanie twarzy i sylwetce aktora cech wieku i osobowości odtwarzanej przez niego postaci, za pomocą peruki, szminek, sztucznego zarostu, itp.	<i>charakteryzacja</i>
1.2.	Niezależne od siebie poruszanie poszczególnymi częściami ciała (głowa, ramiona, piersi, biodra)..., istnieje w tańcach afrykańskich i afroamerykańskich.	<i>izolacja</i>
1.3.	Jest techniką należącą do szerokiego nurtu arteterapii (terapii poprzez sztukę). Opiera się na wykorzystaniu ruchu jako procesu, który zwiększa fizyczną i psychiczną integrację jednostki.	<i>choreoterapia</i>
1.4.	W balecie klasycznym sekwencja spokojnych ruchów, wykonywanych w wolnym tempie, uwypuklających piękno i czystość linii ciała tancerza. Po entrée, stanowi pierwszą część tradycyjnego pas de deux.	<i>adagio</i>
1.5.	Początkowo artysta układający tańce lub spektakle baletowe. Obecnie osoba wspomagająca choreografa w odpowiednim przygotowaniu technicznym tancerzy do realizacji spektaklu i często odpowiedzialna za poziom wyszkolenia zespołu baletowego.	<i>baletmistrz</i>
1.6.	Nieme widowisko sceniczne, w którym treść przekazywana jest za pomocą gestów, ruchów i mimiki.	<i>pantomima</i>

Zadanie 2. (5 pkt)

Zapoznaj się z zamieszczonymi w punktach 2.1 – 2.5 krótkimi informacjami na temat 5 baletów a następnie wpisz właściwe tytuły.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

2.1. Inspiracją tego dramatu tanecznego czy raczej zaktualizowanego 'tańca śmierci', stały się średniowieczne freski w kościele Panny Marii w Lubece. Nasunęły one pomysł stworzenia widowiska na wzór średniowiecznego moralitetu z centralną postacią Śmierci. Intencją twórcy było złożenie hołdu ofiarom I wojny światowej, a także przestroga przed nieodpowiedzialnością polityków, decydujących o losach świata.

„Zielony stół”

2.2. Jest to wokalnie-taneczna kantata, osnuta na tle rosyjskich obrzędów ludowych. Akcja rozgrywa się na tle surowej pustki sceny rozplanowanej na dwóch poziomach. Pozornie bardzo prostą choreografię cechował konstruktywizm, wyrażający się tu w architektonicznym piramidalnym kształtowaniu grup i nagłym ich rozpraszaniu, w zestrojonych unisono ostrych ruchach.

„Wesele”

2.3. Jest typowym przykładem XIX-wiecznego divertissement baletowego. Akcja, pozbawiona filozoficznego podtekstu Cervantesa, sprowadza się do zabawnych przygód groteskowych postaci, a przygody te są jedynie pretekstem do prezentowania wielu popisowych wariacji solowych, duetów i tańców zespołowych, bardzo dalekich od pierwowzorów – motywów tańców cygańskich i hiszpańskich.

„Don Kichot”

2.4. W epoce swego powstania był to balet „nowoczesny”, nawiązywał bowiem do modnych wówczas zainteresowań hipnozą, magnetyzmem, spirytyzmem. Wokół postaci dziwaka opętanego nadzieją ożywienia swych lalek dzieją się więc zagadkowe rzeczy, a na ich tle rozwija się błaha intryga miłosna.

„Coppelia”

2.5. Pierwszy polski balet wystawiony w niepodległej Polsce. Był próbą zbudowania wielkiej formy symfonicznej opartej na polskim folklorze. Miał wcześniejszą wersję sceniczną do muzyki Alberta Sonnenfelda, której premiera odbyła się w 1874 r. w Teatrze Wielkim w Warszawie.

„Pan Twardowski”

Zadanie 3. (8 pkt)

Dopasuj podane w tabeli kroki lub figury taneczne (3.1 – 3.8) do nazw tańców narodowych, w których one występują. Wpisz znak X w odpowiednią rubrykę tabeli.

Uwaga: każdy krok lub figura pasuje tylko do jednego tańca.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Krok/figura	Polonez	Mazur	Oberek	Kujawiak	Krakowiak
3.1.	Krok kołysany				X	
3.2.	Kozły			X		
3.3.	Hołubiec w kwadracie					X
3.4.	Wysoki wyskok tancerza podtrzymanego przez tancerkę			X		
3.5.	Krok trójhołubcowy		X			
3.6.	Zwodzona		X			
3.7.	Krok chodzony	X				
3.8.	Porebiańska					X

Zadanie 4. (4 pkt)

Przeczytaj wypowiedzi wybitnych artystów związanych ze sztuką tańca, a następnie zaznacz nazwisko autora wypowiedzi, wybierając spośród oznaczonych literami A – C.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

4.1. Ruch muzyczny jest refleksem ruchu naszego ciała, uzależnionego od symetrii i harmonii tegoż ruchu. Zdolność ruchowa reagowania na rytm muzyczny nie jest tylko usłyszeniem danego rytmu, lecz również świadomością ruchową naszego ciała.

A. Emile Jaques-Dalcroze

B. Rudolf von Laban

C. Kurt Jooss

4.2. Ruch fal, wiatrów, ziemi jest nieodmiennie taki sam w swej trwałej harmonii. Nie stoimy na brzegu i nie pytamy oceanu, co było jego ruchem w przeszłości i co będzie w przyszłości. Tylko ruchy nagiego ciała mogą być doskonale naturalne. Człowiek, który zjawi się u kresu cywilizacji, będzie musiał powrócić do nagości – nie do nieświadomej nagości dzikusa, lecz świadomej i uznanej nagości dojrzałego Człowieka, którego ciało będzie stanowiło harmonijny wyraz jego duchowego istnienia...

A. Doris Humphrey

B. Loïe Fuller

C. Isadora Duncan

4.3. W starym balecie tancerzy grupowano jedynie jako dekorację, choreograf nie troszczył się o wyrażanie jakichkolwiek uczuć tych grup ludzkich czy tańców zbiorowych. Nowy balet, rozwijając zasady wyrazistości, zmierza dalej – od wyrazistości pojedynczego ciała do wyrazistości grupy ciał i wyrazistości zbiorowego tańca całego zespołu.

A. François Delsarte

B. Michał Fokin

C. Carlo Blasis

4.4. Wprowadźcie na scenę szesnaście dziewcząt i każda z nich będzie osobowością – światem. Wprowadźcie szesnastu chłopców i będziecie mieli pustkę. Najlepsze tancerki, z jakimi przyszło mi spotkać się w życiu, były zadziwiająco chłodne, pozbawione wszelkiego ciepła, przypominały ptaki. Inne były posagowe jak wschodnie cesarzowe. Jeszcze inne czyste jak kryształ...

A. Wacław Niżyński

B. Leonid Miasin

C. George Balanchine

Zadanie 5. (6 pkt)

Zaznacz znakiem X w odpowiedniej rubryce tabeli, które z określeń (5.1 – 5.6) charakteryzują styl tańca jazzowego (prawda), a które go nie charakteryzują (fałsz).

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Określenie	Prawda	Falsz
5.1.	Wyraźne kierowanie ruchu ku górze		X
5.2.	Kontrastowanie ruchów różnych części ciała pod względem dynamiki i tempa	X	
5.3.	Ograniczenie ruchów tułowia na rzecz wirtuozowskiej pracy nóg		X
5.4.	Czerpanie inspiracji z tradycyjnej afrykańskiej kultury tanecznej	X	
5.5.	Polirytmia ruchowa	X	
5.6.	Izolacje.	X	

Zadanie 6. (4 pkt)

Podaj nazwy stylów tańca hinduskiego, do których odnoszą się poniższe definicje.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

6.1. Wywodzi się z południowych Indii. Wykonywany jest zazwyczaj w plenerze, bez żadnych dekoracji, natomiast tancerze noszą niezwykle bogate i fantastyczne kostiumy, charakterystyczne nakrycia głowy i perfekcyjnie wykonaną charakterystyczną upodobniającą twarze do masek.

kathakali

6.2. Początkowo wykonywały go tancerki świątynne devadasi. W spektaklu bierze zazwyczaj udział solistka, której towarzyszą muzykanci i śpiewacy. Taniec charakteryzuje ciągłe demi-plié, skoki, obroty, wystukiwanie rytmu stopami i skomplikowana mudra.

bharata natyam

6.3. Charakterystyczną pozycją tego stylu tańca jest ułożenie ciała zwane tribanghi („trzy łuki”), tj. odchylenie głowy, przegięcie w talii z wypchnięciem biodra i ustawienie stóp tancerki.

odissi

6.4. W tym stylu tańca wykorzystuje się niezwykle skomplikowaną pracę nóg, które dzięki dzwoneczkom przyczepionym wokół kostek, stanowią dodatkowy akompaniament. Tematem tańców są zaś miłosne perypetie z życia boga Kriszny i jego ukochanej Radhy.

kathak

Zadanie 7. (8 pkt)

Zapoznaj się z krótkimi opisami tańców umieszczonymi w tabeli. Do każdego z opisów dopasuj odpowiadającą mu nazwę (spośród oznaczonych literami A – E) oraz właściwą ilustrację (wybraną spośród oznaczonych literami a – e). Wpisz litery w odpowiednie rubryki tabeli.

Uwaga: jedna nazwa i jedna ilustracja są zbędne.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Opis tańca	Nazwa	Ilustracja
7.1	Drobne kroczki, posuwisty ruch w przód, do tyłu i w skos, niewielkie ćwierć obroty na zakrętach pełne były wdzięku i wymagały precyzyjnego wykonania. Jednym z najważniejszych elementów był ukłon.	<i>C</i>	<i>a</i>
7.2	Taniec na trzy pas, z akcentem na pierwszej ćwierćnucie, tańczony posuwistymi krokami i podkreślający płynność obrotów lekkim kołysaniem ciała i głowy.	<i>B</i>	<i>c</i>
7.3	Szybki taniec w rytmie galopu upowszechnił się w operetce i w rewiach. W łagodniejszej formie początkowo tańczono go w salonach, rychło jednak przeszedł wyłącznie na estradę kabaretową.	<i>A</i>	<i>b</i>
7.4	Taniec śmiały i frywolny, stanowiący jeden z prototypów tańców wirowych.	<i>E</i>	<i>d</i>

- A. Kankan
- B. Walc
- C. Menuet
- D. Allemande
- E. Volta

a

b

c

d

e

Zadanie 8. (8 pkt)

Dopasuj podane w tabeli pojęcia lub określenia dotyczące różnych stylów tańca (8.1 – 8.8) do nazw tych stylów, wpisując znak X w odpowiednią rubrykę tabeli.

Uwaga: każde pojęcie pasuje tylko do jednego stylu tańca.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Pojęcie/określenie	Taniec klasyczny	Taniec nowoczesny (modern)	Taniec jazzowy	Taniec post-modern
8.1.	contraction/release		X		
8.2.	izolacja ruchu			X	
8.3.	contact improvisation				X
8.4.	ustawienie stóp en dehors	X			
8.5.	ruch synkopowany			X	
8.6.	dublowanie ruchu obrazem filmowym				X
8.7.	controlled falls		X		
8.8.	entrechat-quatre	X			

Zadanie 9. (12 pkt)

Na podstawie poniższej ilustracji dokonaj analizy domyślnego ruchu tanecznego, zwracając uwagę na charakter, formę i kompozycję ruchu oraz kostium tancerki.

Za opisanie charakteru ruchu otrzymasz – 1 punkt, opisanie formy ruchu otrzymasz – 6 punktów, opisanie kompozycji ruchu – 1 punkt, opisanie kostiumu tancerki – 4 punkty.

Na ilustracji przedstawiona jest tancerka wykonująca ruch lekki, zwiewny, swobodny, ale dynamiczny, skierowany ku górze. Jej ciężar ciała spoczywa na prawej nodze zgiętej w kolanie, na naturalnie ustawionej i wspartej na półpalcach stopie. Drugą nogę, również ugiętą w kolanie naturalnie (niewykręconą), unosi do przodu na wysokość bioder. Lewa stopa jest obciągnięta (point). Korpus tancerki jest odchylony do tyłu i lekko skręcony

w lewą stronę. Prawe ramię, lekko zgięte w łokciu, tancerka unosi do góry, a lewe - wyprostowane w bok. Dłonie ułożone są swobodnie, prawa lekko załamana w nadgarstku, a lewa jest przedłużeniem linii ramienia. Prezentowana przez tancerkę poza wydaje się być naturalna, a forma ruchu podporządkowana logice kinestetycznej. Tancerka ustawiona jest bokiem w lekkim epaulement, a jej ciało wychylone jest poza pionem. Poza, jaką przyjęła tancerka, swoim wyglądem przypomina antyczną rzeźbę. Jej kostium również nawiązuje do tego okresu historycznego. Jest to lekka, zwiewna, długa do kostek tunika z przezroczystego, cienkiego materiału z rozcięciem umożliwiającym swobodne uniesienie nogi. Tancerka tańczy boso. Nogi i ramiona ma odsłonięte. Włosy nie są spięte i układają się swobodnie.

Zadanie 10. (7 pkt)

Zapoznaj się z poniższymi ilustracjami prezentującymi stroje ludowe z kilku regionów Polski. Dopasuj je następnie do podanych w tabeli nazw tańców, wpisując litery, którymi są oznaczone ilustracje w odpowiednie rubryki.

Uwaga: jeden strój nie pasuje do żadnej nazwy tańca.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Nazwa tańca	ilustracja
10.1.	Powolniak	<i>D</i>
10.2.	Oberek	<i>E</i>
10.3.	Wiwat	<i>H</i>
10.4.	Kosejder	<i>C</i>
10.5.	Krakowiak	<i>F</i>
10.6.	Trojak	<i>B</i>
10.7.	Zbójnicki	<i>A</i>

A

B

C

D

E

F

G

H

Zadanie 11. (4 pkt)

Zaznacz w tabeli znakiem X, która z informacji dotycząca wykorzystania tańców polskich w operach i baletach jest zgodna z prawdą a która jest fałszywa.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Tytuł opery/baletu	Prawda	Falsz
11.1.	Wprowadzenie do baletu „Coppelia” motywów polskiego mazura jest wynikiem sympatii kompozytora, ożenionego z Polką i związków z Polską autora libretta.	X	
11.2.	Ostatni akt „Eugeniusza Oniegina” Piotra Czajkowskiego rozpoczyna ognisty mazur w wykonaniu uczestników balu.		X
11.3.	Rozbudowując 2-aktową „Halkę” do 4 aktów, [Stanisław Moniuszko] z łatwością dokomponował arie, duety, krakowiaka i tańce góralskie.		X
11.4.	W balecie „Pan Twardowski”, w obrazie przed karczmą „Rzym” wieśniacy tańczą skoczego oberka.	X	

Zadanie 12. (4 pkt)

Obejrzyj ilustracje prezentujące różne formy notacji tańca, a następnie wpisz pod każdą z nich literę, oznaczającą nazwisko autora notacji, wybrane spośród podanych poniżej (A – E).

Uwaga: jedno nazwisko jest zbędne.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

- A. Rudolf von Laban
- B. Raoul Feuillet
- C. Thoinot Arbeau
- D. Yvonne Rainer
- E. Rudolph Benesh

12.1 B - Raoul Feuillet

pied lary gaulche. Ces quatre pas
 pied droit approché. font vn double
 pied lary gaulche. a gaulche.
 pieds ioinçts.
 Pied lary droit. Ces quatre pas
 pied gaulche approché. font double a
 droit.
 Pied lary droit.
 Pieds ioinçts.
 Sault majeur, par les hó. Pendant ces deux pas les fem-
 mes ne se bougent.
 Sault majeur par les fem Pendant ces deux pas, les
 mes. hommes ne se bougent.
 Pieds ioinçts.
 pied lary gaulche. Pendant que les hommes
 Petit fault. font ces trois saults icy, les
 Pieds ioinçts. femmes ne font aucun mou-
 Petit fault. vement.
 Pieds ioinçts.
 Sault majeur par les fem- Pendant ces deux pas les
 mes. hommes ne se bougent.
 Pieds ioinçts.
 Sault majeur par les hom Pendant ces deux pas, les
 mes. femmes ne se bougent.
 Pieds ioinçts.
 Pied lary gaulche. Pendant que les femmes
 Petit fault. font ces trois saults icy, les
 Pieds ioinçts. hommes ne font aucun mou-
 Petit fault. vement.
 Pieds ioinçts.
 Pieds ioinçts.

12.2 C - Thoinot Arbeau

12.3 A - Rudolf von Laban

12.4 E - Rudolph Benesh

Zadanie 13. (9 pkt)

Uzupełnij poniższe fragmenty biografii polskich tancerek i choreografek informacjami wybranymi z tabeli (A – L). Wpisz w luki w tekście litery oznaczające wybrane informacje.

Uwaga: trzy informacje są zbędne. W tabeli podano informacje w mianowniku.
Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Ewa Wycichowska

Tancerka, choreograf, pedagog. Ukończyła Państwową Szkołę Baletową w Poznaniu i Akademię Muzyczną w Warszawie. Studiowała taniec modern w L'Academie de la Danse w Paryżu u Yuriko i Petera Goosa. Była primabaleriną Teatru Wielkiego w *Łodzi*. Od 1988 roku dyrektor naczelny i artystyczny *Polskiego Teatru Tańca - Baletu Poznańskiego*. Profesor na Wydziale Edukacji Akademii Muzycznej w Warszawie. Jest jedną z nielicznych polskich tancerek odnoszących sukcesy na światowych scenach baletowych, zarówno w repertuarze klasycznym, jak i współczesnym. W 1980 roku debiutowała jako choreograf utworem „*Głos kobiety (z nieznannej poetki)*” do muzyki Krzysztofa Knittla. Obecnie jest autorką ponad 60 prac choreograficznych, zrealizowanych w Polsce, Włoszech, USA, Niemczech.

Ewa Głowacka

Debiutowała w Teatrze Wielkim w *Warszawie* jeszcze jako uczennica szkoły baletowej. Od 1977 roku była pierwszą solistką zespołu baletowego tego teatru. Jest laureatką m.in. Grand Prix III Ogólnopolskiego Konkursu Tańca w Gdańsku (1979) oraz Nagrody Ministra Kultury i Sztuki I stopnia (1985) i wielu innych wyróżnień. W ostatnich latach pracuje również jako pedagog tańca i jest zapraszana jako juror konkursów baletowych. Tańczyła większość czołowych ról repertuaru klasycznego, m.in. w „*Giselle*” i „*La Sylphide*”, „*Jeziorze łabędzim*” i „*Śpiącej królownie*”, ale odnosiła także sukcesy w repertuarze współczesnym m.in. jako: Aili w „*Księżycowym reniferze*” Birgit Cullberg, Consuelo w „*Popołudniowej sjeście*” Méndeza, Anna w „*Stanisławie i Annie Oświecimach*” i wielu innych.

Teresa Kujawa

Tancerka, pedagog, choreograf i reżyser. Absolwentka Miejskiej Szkoły Baletowej w Toruniu i Wydziału Pedagogicznego Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie. Jako tancerka, a następnie solistka współpracowała z teatrami operowymi Wrocławia, Poznania oraz Théâtre d'Art du Ballet w Paryżu. Była pierwszą solistką Opery Poznańskiej. Następnie poświęciła się choreografii i pedagogice. Tworzyła spektakle w Operze Wrocławskiej, Polskim Teatrze Tańca w Poznaniu, Teatrze Wielkim w Poznaniu i Łodzi, *Operze i Operetce* w Szczecinie oraz Teatrze Wielkim w Warszawie. W latach 80. i 90. opracowała choreografie wielu spektakli baletowych w wielu teatrach całej Polski, m.in. w Teatrze Wielkim w Warszawie „Mandragorę”, „Mity” i „*Harnasie*” Karola Szymanowskiego (inscenizacja i choreografia, 1982).

Barbara Bittnerówna

Tańca uczyła się na prywatnych lekcjach u Stanisława Faliszewskiego we Lwowie, następnie w prywatnej szkole Zygmunta Dąbrowskiego w Warszawie. Od 1946 do 1949 r. była primabaleriną Opery w Poznaniu; w latach 1949-1951 primabaleriną Opery Śląskiej w Bytomiu, a od 1951 do 1956 r. primabaleriną Opery w Warszawie. W latach 1956-1960 wraz z Witoldem Grucą stanowili znany duet estradowy, występowali zarówno w kraju, jak i za granicą. W latach 1960-1963 Bittnerówna występowała w *Teatrze małych form „Arabeska”*. W roku 1965 została primabaleriną Operetki w Warszawie. Ważniejsze role Barbary Bittnerówny to: Księżniczka Nocy („Bajka”), Modniarka („Bagatela”), Szeherazada (rola tytułowa), Panna Młoda („Harnasie”), Swanilda („Coppélia”), Zarema („*Fontanna Bachczysaraju*”) Julia („Romeo i Julia” Sergieja Prokofiewa oraz Piotra Czajkowskiego)

A.	Łódź	G.	Teatr Małych Form „Arabeska”
B.	Warszawa	H.	„Harnasie”
C.	Poznań	I.	„Fontanna Bachczysaraju”
D.	Polski Teatr Tańca – Balet Poznański	J.	„Straszny dwór”
E.	Opera Nova	K.	“Głos kobiecy (z nieznannej poetki)”
F.	Opera i Operetka	L.	“Popołudniowa sjeśća”

Zadanie 14. (6 pkt)

Obejrzyj ilustracje, a następnie zaznacz właściwe nazwisko choreografa baletu.
Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

14.1

- A. Marius Petipa
- B. Lew Iwanow
- C. Michał Fokin

14.2

- A. Filippo Taglioni
- B. Jean Coralli/Jules Perrot
- C. Artur Saint-Léon

14.3

- A. Martha Graham
- B. Mary Wigman
- C. Ewa Wycichowska

14.4

- A. [August Bournonville](#)
- B. Serge Lifar
- C. Rudolf Nurejew

14.5

- A. Leonid Miasin
- B. [Bronisława Niżyńska](#)
- C. Waław Niżyński

14.6

- A. [Emil Wesolowski](#)
- B. Janina Jarzynówna - Sobczak
- C. Witold Gruca

Zadanie 15. (3 pkt)

Zapoznaj się z poniższymi ilustracjami, a następnie odpowiedz na pytania związane z przedstawioną na nich techniką tańca.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

15.1. Jaka nazwę nosi ta technika tańca?

Balet neoklasyczny

15.2. Jak nazywał się tancerz, choreograf i pedagog, którego uznaje się za twórcę tego stylu tańca? Podaj jego imię i nazwisko.

George Balanchine

15.3. Jak nazywa się zespół baletowy zorganizowany przez twórcę tego stylu tańca, dla którego opracował m.in. choreografię zaprezentowaną na ilustracjach?

New York City Ballet

Zadanie 16. (5 pkt)

Do podanych w tabeli tytułów dopasuj nazwę formy spektaklu (wybraną spośród oznaczonych literami A – F).

Uwaga: jedna nazwa formy jest zbędna.

Za każdą poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

Nr zadania	Tytuł spektaklu	Forma spektaklu
16.1.	„Wykwintne Indie”	<i>F</i>
16.2.	„Dziadek do orzechów”	<i>D</i>
16.3.	„Balet nocy”	<i>E</i>
16.4.	„Mieszczanin szlachcicem”	<i>B</i>
16.5.	„Café Müller”	<i>A</i>

- A. Teatr tańca
- B. Komedia baletowa
- C. Tragedia liryczna
- D. Balet- divertissement
- E. Balet z wejściami
- F. Opera – balet

Zadanie 17. (1 pkt)

Uporządkuj chronologicznie formy spektakli tanecznych wymienionych w zad. 16. Wpisz litery w odpowiednie rubryki tabeli, **poczynając od najstarszej (17.1.).**

Za poprawną odpowiedź otrzymasz 1 punkt.

17.1.	17.2.	17.3.	17.4.	17.5.	17.6.
<i>E</i>	<i>B</i>	<i>C</i>	<i>F</i>	<i>D</i>	<i>A</i>

BRUDNOPIS